

3.

SYLVIAFÖRENINGENS

SOIRÉE,

uti Arkadiatheatern

den 27 November 1865.

 Uppvisas vid ingången.

Helsingfors,

Theodor Sederholms boktryckeri, 1865.

Imprimatur: C. R. Lindberg.

Programm.

Första Afdelningen:

(Blandad kör.)

- a) Söngfärd *M. Hauptmann.*
- b) Fågels visa *K. J. Moring.*
- c) Vårvisa *F. Pacius.*
- d) Sylvias visa *G. Linsén.*

Andra Afdelningen:

(Karlqvartett.)

- a) Sent om en afton *K. J. Moring.*
- b) Fredmans Epistel N:o 42 *C. M. Bellman.*
- c) Turvatoin *Finsk folkvisa.*

Tredje Afdelningen:

(Blandad kvartett.)

- a) Metaren *K. J. Moring.*
- b) Abschied vom Wald *F. Mendelssohn-Bartholdy.*
- c) Dalpolska *Svensk folkvisa.*

Fjerde Afdelningen:

(Kör med orkester.)

Kör ur oratoriet „Årstiderna“ . . *J. Haydn.*

Program

Första Afdelningen:

(Blandad kör)

- a) Sångerskolor M. Håkansson
- b) Fågelsång K. J. Mörner
- c) Vårvisor E. Peters
- d) Sylviska visor G. Jansson

Andra Afdelningen:

(Körparadiser)

- a) Sång om en allmog K. J. Mörner
- b) Friedmanns Epistel No 43 C. M. Holmström
- c) Turstorn T. J. Jansson

Tredje Afdelningen:

(Blandad parader)

- a) Melodier K. J. Mörner
- b) Abschied vom Wald T. J. Jansson
- c) Dalpolska S. J. Jansson

Fjärde Afdelningen:

(Kör med solfång)

- Kör nr 1000 "Årsmötet" J. Håkansson

Första Afdelningen.

a) Sångarfahrt.

Musik af M. Hauptmann.

Laue Luft kommt blau geflossen,
Frühling, Frühling soll es sein,
Waldwärts Hörnerklang geschossen,
Muth'ger Augenlichter Schein.
Und das Wirren, bunt und bunter,
wird ein magisch wilder Fluss;
in die schöne Welt hinunter
lockt dich dieses Stromes Gruss.

Und ich mag mich nicht bewahren,
weit von Euch treibt mich der Wind.
Auf dem Strome will ich fahren,
von dem Glanze seelig blind.
Tausend Stimmen lockend schlagen,
hoch Aurora flammend weht,
fahre zu, ich mag nicht fragen,
wo die Fahrt zu Ende geht.

b) Fågелens visa.

Musik af K. J. Moring.

Der sjöng en fågel på lindevist:
”En liten fågel är jag förvisst,
Som nog kan spela och sjunga.”

”Men borta dröjer mitt hjertas vän,
I lund och mark är han fjerran än
Och flyger långt uti skogen.”

Guds vackra engel med ögon blå,
Han satt i molnet och hörde på
Och sjöng så sakta i qvällen:

”Du lilla fågel på lindeqvist,
Gud gif din älskling åt dig så visst,
Som du kan spela och sjunga!”

Z. Topelius.

c) Vårvisa.

Musik af F. Pacius.

De komma, de komma,
De vingade skaror, som flytt,
Till lunder, som blomma,
Till sjöar, som ljummas på nytt.
Der stormarna ilat,
Hörs sången melodisk och ljuf,
Der drifvan har hvilat,
Bor glädjen och skönheten nu.

Blott kärleken fäster
En flykting från skyarnas rand,
Och himmelens gäster
Besöka blott leende land.
Mitt hjerta skall blomma,
Min känsla skall ljummas på nytt,
Kanhända de komma,
De vingade englar, som flytt.

Joh. Ludv. Runeberg.

d) Sylvias visa.

Musik af G. Linsén.

Jag gungar i högsta grenen
 Af Harjulas högsta ås;
 Vidt skina de blåa vatten,
 Så långt de af ögat nås.
 Af Längelmänvesis fjärdar
 Der skimrar ett silfverband,
 Och Roines älskliga vågor
 I fjerran kyssa dess strand.

Och blå som en älsklings öga,
 Och klar som ett barndomshem,
 Den gungande Wesijärvi
 Sig stilla smyger till dem.
 Och hundra de öar simma
 Allt uti dess vida famn,
 Naturens gröna tankar
 I blåa vågornas hamn.

Z. Topelius.

Andra Afdelningen.

a) Sent om en afton.

Ord och musik af K. J. Moring.

Och dal och sjö och våg och ö
 Ha' gått till hvila re'n.
 Och blommor små på stranden stå
 Och slumra längese'n;
 Ty vestanvind dem smekt om kind
 Och vaggat dem till ro.
 Re'n dufvan öm i kärleksdröm
 Hon slumrar i sitt bo.

Och vännen kär, som fjerran är,
 Månn' hon väl slumrar ock?
 Var tyst, var tyst! re'n sömnen kysst
 De ljufva ögonlock;
 Och drömmar gå till henne då
 Med helsning ifrån mig:
 Att vännen här nog trogen är,
 Snart drömmer han om dig.

b) **Fredmans Epistel N:o 42,**

rörande kortspelet på Klubben.

Melodie af Bellman, arrangerad af K. Collan.

Re'n Kalad jag spår — och tror
 Förhand har du, Mollberg, bror!
 Knäpp af ljusen . . . Du skall fria;

Ropa tria,

Kära bror!

Klöfver ess . . . Gutår — bekänn!

Tuan, trean . . . Skål, min vän!

Kungen, högst, för högsta ordet.

Trumf i bordet!

Såg du den?

Sötaste mor Wingmark, stick öfver, stick öfver!

Mera klöfver,

Mera klöfver än!

Ulla, klädd i grått och grönt,

Med sin lifrock lyser skönt.

Halsen med ett perlband randas,

Bröstet andas

Hvitt och skönt.

Hur står spelet? Spela du!

Ruter fyra, klöfver sju,

Kungen, damen, femman, sexan!

Tvi den hexan

Hjerter fru!

Gråt inte, bror Mollberg — hvad hjälper du tjuter?

Mera ruter!

Hvem skall blanda nu?

C. M. Bellman.

c) **Turvatoin.***Finsk folkv., arr. af K. J. Moring.*

Voi minua poika raukka,
 Kuin olen turvatoin,
 Ikään kun taivaan lintu
 Mi lentoon luotu on.

Lepääpä lintunenkin
 Omassa pesässään,
 Vaan mull' ei maailmassa
 Oo kotoa missäkään.

Emänsä linnunpoikaa
 Siivillään suojelee,
 Lumillaan talven tuisku
 Vaan minua peittelee.

*De tvenne sista verserna af Suonio.***Tredje Afdelningen.**a) **Metaren.***Musik af K. J. Moring.*

Kom, vackra morgonstråle,
 Kom klar och skär i österns rand,
 På vindens lätta fåle
 Sträck ut kring haf och land!

Kom att oss bry,
 Färga ny
 Dagens hy
 Och hvar mulen morgonsky!

De tysta djupa vatten
 I sund och vikar sofvo nyss
 Sin söta sömn i natten
 Vid tusen stjernors kyss.
 Vinden han drog
 Tidigt nog
 Öfver skog,
 Tills hvar bölja vaken log.

Det gnistrar och det glimmar
 Som eld och guld i morgonskyn.
 Och hvarje bölja simmar
 Så rosenröd om hyn.

Silfret jag såg,
 Hur det låg
 Öfver våg,
 Och jag sjelf blef rik i håg.

Hvad mände björken tänka,
 Der, lutad öfver vikens glans,
 Han ser i vattnet blänka
 De gröna lockars krans?

Alarnes ätt
 Sköter lätt
 Och kokett
 Framför spegeln sin toilett.

Låt se om abborn nappar
 Och blanka idens stimm sig ter,
 Mitt vad jag annars tappar,
 Sin kyss ej Selma ger.

Ack, jag min tok,
 Var jag klok?
 Ref och krok
 Offrar jag åt kärleks ok.

Här vill jag kasta ankar
 Vid brinken nära holmens strand.
 Stor sak om mina tankar
 Gå förr än jag i land.
 Vänligt och täckt
 Blommors släkt
 Med hvar fläkt
 Sänder hit sin andedräkt.

Vår lilla röda stuga
 Bland al och björk så bra syns här;
 Jag kunde se en fluga
 På Selmas fönster der.

Vackraste vän,
 Sofver än
 Du i den,
 Fast så skön är morgonen?

Hollah! det drog i refven,
 Nu blir det allvar märker jag,
 En abbor fast är blefven,
 Och han tog stadigt tag.

Gör ej besvär;
 Men . . . se der
 Röd och skär
 Selma, Selma, Selma är!

Z. Topelius.

b) **Abschied vom Wald.***Musik af F. Mendelssohn-Bartholdy.*

O Thäler weit, o Höhen!

o schöner grüner Wald,

du meiner Lust und Wehen

andächtiger Aufenthalt!

da draussen stets betrogen

saust die geschäftige Welt;

schlag' noch einmal die Bogen

um mich du grünes Zelt!

Bald wird ich dich verlassen,

Fremd in die Fremde geh'n,

auf bunt bewegten Gassen

des Lebens Schauspiel seh'n.

Und mitten in dem Leben

wird deines Ernst's Gewalt

mich einsamen erheben,

so wird mein Herz nicht alt.

*v. Eichendorff.*c) **Dal-polska.***Svensk folkv., arr. af K. J. Moring.*

Trallalalala — — — —

Kom du vackra flicka, kom och låt oss dansa,

Du och jag vi skola bli ett par, vi två.

Hör du lilla flicka på ett ord:

Säg vill du blifva mig en vän så god?

Tralala — nej det vill jag ej.

Fjerde Afdelningen.

Kör ur oratoriet "Årstiderna". Musik af J. Haydn.

Kom hulda vår, du himlens gåfva, kom!
Ur död och dvala kall
Uppväck naturen all.

Han nalkas re'n den ljufva vår;
Re'n känna vi dess ljumma flägt,
Snart är till lif naturen väckt.

Ack, jublen blott i förtid ej!
Man sett:
Mång ljufvig vårdags aftonflägt
Blef åter vintervind,
Och nattens andedrägt
Har isat hvar blommas kind.

Kom hulda vår, du himlens gåfva, kom!
I våra dalar sänk dig ner —
O, kom! Ej bida längre mer!

Anders Märlingens.

Kör af operan "Arcturion". Musik af J. Haydn.

Kom kunga vår, du kungens gäfva, kom!
Le död som dräfs och
Försvär naturen all.

Han kallas och den kunga vår,
Regera till kungens kunga härt,
Såsom en lät till naturen allt.

Och, kunga kung i kungens allt.

Soiréen börjar kl. $1\frac{1}{2}$ 8 e. m. och slutar kl. 1.

Här kallas kunga
Och naturen kunga
Har kungens kunga kunga.

Kom kunga vår, du kungens gäfva, kom!
I kungens kunga kunga kunga
O kunga i kunga kunga kunga!